

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 1363/2025
13.11.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Светлане Томић Јокић, председника већа, Бојане Пауновић, Дијане Јанковић, Гордане Којић и Слободана Велисављевића, чланова већа, са саветником Врховног суда Андреом Јаковљевић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела незаконит риболов у саизвршилаштву из члана 277. став 1. у вези члана 33. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Милоша Субакова, поднетом против правноснажних решења Основног суда у Сенти К 752/24 од 12.03.2025. године и Кв 213/25 од 29.08.2025. године, у седници већа одржаној дана 13.11.2025. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Милоша Субакова, поднет против правноснажних решења Основног суда у Сенти К 752/25 од 12.03.2024. године и Кв 213/25 од 29.08.2025. године.

Образложење

Решењем Основног суда у Сенти К 752/24 од 12.03.2025. године одбијен је захтев за досуђивање трошкова кривичног поступка на терет суда, а на име награде и нужних издатака браниоца окривљеног АА, адвоката Милоша Субакова, од 05.03.2025. године, у укупном износу од 152.390,00 динара.

Решењем Основног суда у Сенти Кв 213/25 од 29.08.2025. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА изјављена против првостепеног решења.

Против наведених правноснажних решења захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА, адвокат Милош Субаков, због повреда закона из члана 441. став 4. ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји поднети захтев за заштиту законитости и донесе решење којим ће усвојити захтев за накнаду трошкова поднет дана 05.03.2025. године, на терет буџетских средстава суда, увећан за трошак састава захтева за заштиту законитости.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Врховном јавном тужилаштву сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештавања Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је, након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, је неоснован.

Указујући на повреду закона из члана 441. став 4. ЗКП, бранилац окривљеног АА истиче да је суд одлуком о трошковима кривичног поступка повредио одредбу члана 265. став 1. ЗКП, јер је, у ситуацији када је окривљени правноснажном пресудом ослобођен од оптужбе, одбио захтев за накнаду трошкова на име награде и нужних издатака браниоца окривљеног, заузимајући став да је захтев морао бити поднет до закључења главног претреса.

Изнети наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног се не могу прихватити као основани.

Међутим, како је бранилац окривљеног АА, ову повреду поступка, на идентичан начин, истицао и у жалби изјављеној против првостепеног решења, а приликом другостепеног одлучивања, суд је нашао да су ти жалбени наводи неосновани и на страни 3. у другом пасусу образложења решења Кв 213/25 од 29.08.2025. године, дао јасне и довољне разлоге за свој став да приликом доношења побијаних решења није учињена повреда закона из члана 441. став 4. ЗКП, то наведене разлоге у свему прихвата и Врховни суд, те у смислу одредбе члана 491. став 2. ЗКП на њих упућује.

Наиме, и по оцени Врховног суда, а имајући у виду да се сходно одредби члана 262. став 1. ЗКП о трошковима поступка одлучује пресудом односно да у судској пресуди или решењу које одговара пресуди одлучиће се ко ће сносити трошкове поступка и колико који износе, те да је одредбом члана 31. став 1. Правилника о накнади трошкова у судским поступцима прописано да лице подноси захтев за накнаду трошкова одмах по предузетој радњи због које је учествовао у поступку, то је бранилац био дужан да до закључења главног претреса постави захтев за накнаду трошкова поступка, како би се о истом могло одлучити у пресуди, будући да се захтев за накнаду трошкова који је поднет након окончања главног претреса, може се односити само на висину трошкова.

Према правном схватању Врховног суда заузетом на седници Кривичног одељења од 30.05.2025. године, окривљени и бранилац, захтев за накнаду трошкова кривичног поступка треба да истакну до завршетка главног претреса, а захтев за накнаду трошкова који настану пред судом правног лека, у правном леку или до завршетка јавне седнице или претреса, уколико су одржани.

Како бранилац окривљеног у току поступка није поставио захтев за накнаду трошкова кривичног поступка, односно није потраживао трошкове поступка нити приликом предузимања појединих процесних радњи, нити накнадно до закључења главног претреса дана 03.12.2024. године, иако је био присутан на истом, то су

неосновани наводи браниоца којима се истиче да је правноснажним решењима учињена повреда закона из члана 441. став 4. ЗКП

Из напред наведених разлога, Врховни суд је, на основу члана 491. став 1. и 2. ЗКП, донео одлуку као у изреци ове пресуде.

**Записничар-саветник,
Андреа Јаковљевић,с.р.**

**Председник већа-судија,
Светлана Томић Јокић,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић